

Thư gửi Thầy nhân Pháp hội Dược Sư

Nam Mô A Di Đà Phật

Con xin thành tâm cung kính đánh lễ Thập Phương Thường Trụ Tam Bảo

Kính bạch Thầy,

Hôm nay con mới hoàn hồn. Tuần rồi con bị nội tâm xung đột quá, con nói hơi cãi lương phải không thưa Thầy, nhưng quả thật là như vậy

Ba con, đi nằm nhà thương 3 tuần nay, lúc tới ông còn đi đứng được, sau 1 tuần thì đôi chân không còn đi nữa, y tá phải bồng, dìu mỗi lần tập ông đi hay thay quần áo. Ba mang tã như em bé, nên cuối cùng có lẽ vì không muốn phiền các con nên ông đã quyết định vô nhà Dưỡng Lão ở.

Con lên nhà thương, thăm Ba con nói rằng "Ba năm nay đã 92 tuổi, mắt mờ, tai điếc, chân thì đi không được, con người hoàn toàn phế tải, Ba nhiều lúc không muốn sống nữa, nhưng nghĩ lại lời Đức Phật dạy: « được thân người là khó nên Ba chỉ nằm chờ tới ngày chết thôi". Con nghe mà 2 hàng nước mắt muốn tuôn trào, nhưng con ráng kìm, con chọc gheo cho Ba con cười. Ba con nói "con có nụ cười giọng cười tươi quá! Rồi con khơi lại những ngày Ba con còn trẻ, con nói : "Ba hát con nghe bài hát mà Ba thích nhất", lúc đó anh con cũng ở đó nữa, anh ấy cũng phụ họa : "bài hồi đó con nghe một hai câu mà giờ không còn nghe ai hát nữa. Anh con bắt đầu hát : « đường lên đỉnh non cao, lên đỉnh non cao... » Ba con vui vẻ hát theo, giọng già kéo lên 1 câu rồi chìm xuống. Hình ảnh dễ thương và xúc động...

Hôm qua Ba con xuất viện, người ta chở thẳng tới nhà dưỡng lão. Cả 2 đêm rồi con trằn trọc không ngủ, con suy nghĩ rằng: Ba từ già mái nhà Ba ở với Má con gần 70 năm để rồi qua ngôi nhà chung của xã hội, nơi đó các cụ già chắc rằng đếm từng ngày để về lại chôn xưa, "đất sinh ta ra đời rồi đất ôm ấp ta" , mái nhà mà thiện ác đều qui về một chỗ, mũi lòng con khóc, cặp mắt con nhưng nhức. Con nghĩ sao con bất lực không làm gì được cho Ba Mẹ, thậm chí các chị con bên nhà, tuổi già sức yếu. Con tưởng đến tâm của các vị chắc rằng tủi lắm mà con mũi lòng. Lạy Phật !

Chiều qua trong hăng con gọi điện thoại về cho anh con, vì anh con đi đón Ba ở nơi đó, anh con nói : " Ba được nằm trong cái phòng rộng gấp 3 lần phòng Ba ở nhà, có bàn ghế, tủ giường, phòng Ba nằm ngó ra sân, Ba có vẻ thích lắm, những người làm trong đó săn sóc Ba kỹ, tới từng giờ hỏi thăm Ba. Lúc anh tới thì Ba đang đẩy xe đi dạo hàng lang, Ba nói Ba mới xuống phòng uống cà phê. Con mừng quá Thầy ơi! lúc đó con đang nghỉ giải lao, con đi dạo ngoài trời, mưa lâm tẩm, lòng con reo vui mà nước mắt con hòa với nước mưa . Con dễ khóc, dễ cười lắm, con cười trong tiếng khóc, và khóc trong tiếng cười. Anh chị con thường nói con vô duyên!

Ba con đã tập đi được bằng cái xe với đôi chân khẳng khiu. Có cái gì đó trong con, con mang ơn xã hội Đức này nhiều quá, họ đã thay cho những người con như con để chúng con khỏi mang tiếng bất hiếu...viết tới đây cho Thầy đôi mắt con lại nhưng nhức, đầu óc con căng thẳng...

Con đến thăm Ba con, gương mặt Ba rạng rỡ, Ba con nói « Ba ở đây không về nữa, người ta săn sóc cho Ba kỹ lắm, tội nghiệp bên Việt Nam mình những người già 80, 90 còn phải lê lét ngoài chợ bán vé số, thậm chí đi xin ăn, Ba thấy mình hạnh phúc, phước đức nhiều, Ba biết ơn nước Đức này. Rồi Ba kể kỷ niệm những ngày còn trẻ Ba phải đi dạy học, đi dạy mà như chạy sô, từ trường này qua trường khác bán lá phổi để nuôi các con ăn học, nhưng Ba luôn có niềm vui vì đã trao truyền lại cho giới trẻ kiến thức của mình có được. Thấm thoát mà đã 40 năm rồi, vậy mới biết Đức Phật dạy vô thường là đúng.

Giờ đây Ba bỏ tất cả : lần thứ nhất Ba rời miền Bắc, nơi chôn nhau cắt rốn năm 1954 để chạy vào Nam, lần thứ hai năm 1980 Ba lìa xa Quê Hương để đưa đàn con tìm tự do nơi nước Đức này, và lần thứ ba, mái nhà mà mấy chục năm trời Ba nương náu nơi xứ lạ quê người.... Nhìn Ba tâm sự lòng con chùng xuống, con thấy từ trong ánh mắt như xa vắng, như luyến thương về kỷ niệm. Con ở chơi với Ba chút xíu rồi ôm Ba con, Ba hôn lên tóc con, con bước đi mà nước mắt doanh trong. Con cảm động quá khi người săn sóc tới thăm Ba, họ nhẹ nhàng vui vẻ như những Bồ Tát luôn xoa dịu niềm đau nỗi khổ cho con người.

Con thâm niệm Đức Phật Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai và đọc chú :

« Nam Mô bát xá phạt đế, bệ sát xá, lu lô tịch lưu ly, bác lạc đà, hát ra xà dã, Đát tha yết đa da, a ra hắc đế, Tam miệu tam bột đa da, đát điệt tha. An bệ sát the, bệ sát the, bệ sát xá, tam một yết đế tóa ha »

Lạy Đức Phật Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, tại nơi này con đã nhìn thấy lời phát nguyện thứ 7 của Ngài :

« Ta nguyện đời sau nay, khi chúng được đạo Bồ Đề, nếu có chúng hữu tình nào bị những chứng bệnh hiểm nghèo không ai cứu chữa, không ai để nương nhờ, không gặp thầy, gặp thuốc, không bà con, không nhà cửa, chịu nhiều nỗi nghèo hèn khôn khổ, mà hề nghe danh hiệu ta đã nghe lọt vào tai một lần thì tất cả bệnh hoạn khổ não đều tiêu trừ, thân tâm an lạc, gia quyến sum vầy, của cải sung túc, cho đến chúng được đạo vô thượng Bồ Đề »

Giải kiết, giải kiết, giải oan kiết

Nghiệp chướng bao đời đều giải hết,
Rửa sạch lòng trần, phát tâm thành kính
Đối trước Phật đài cầu xin giải kiết
Dược Sư Phật, Dược Sư Phật
Tiêu tai diên thọ Dược Sư Phật
Tùy tâm mãn nguyện Dược Sư Phật

Con nguyện cầu cho người đau chóng lành bệnh, người già được săn sóc và luôn
tưởng niệm tới Đức Phật A Di Đà :

« A Di Đà Phật đêm ngày chẳng quên
Thời gian nhanh chóng như tên
Thoáng qua vụt mắt phải nên gìn lòng
Đêm ngày hành thiện thâm công
Phước lành quả báo tương đồng chẳng sai
Nguyện cầu trong kiếp vị lai
Đồng thành chánh quả Liên Đài Hoa Sen »

Sáng này nằm thiếp đi, con ngủ mơ một giấc mơ kỳ lạ, con mơ thấy con đi theo
đoàn người lũ lượt tới một nơi thật đông người. Người ta may cái áo nhà sư
vàng óng, thật lớn như một bức tranh khổng lồ, chỉ là áo nhật bình thôi, chung
quanh áo là những vòng hoa đẹp, tất cả trên đài cao mọi người đang chú tâm
nhìn lên với ánh mắt nụ cười như ngày hội lớn, ở nơi này tâm con người đều
hoan hỉ, rộng mở. Con đang ngắm nhìn thì có người tới chào con- Con giật mình
tỉnh dậy. Giấc mơ cái áo đẹp quá ! như những giấc mơ con thường thấy, con vô
rùng theo đoàn Khất Sĩ, trật vai một bên, hình ảnh thanh bình, an tịnh quá với
con, làm con có cảm giác như từ kiếp xa xưa con đã từng sống nơi này, dâng
phẩm vật cúng dường cho các Vị.

Chiều này con đi thiền hành giữa rừng cây lá vàng đỏ ối, cảnh vật an bình ;
trong lòng con bỗng reo vui, thì ra cảnh ảm đạm mùa thu của tuần qua đã biến
mất trong con ; nhìn những tia nắng chiều rọi óng ánh qua hàng lá đỏ ngập đầy
con đường, lá rụng để rồi vào lòng đất thành phân lại nuôi lớn những mầm non
cho mùa Xuân tới, có cái gì mất có cái nào còn ? Ba đã sống một cuộc đời đáng
sống : là nhà giáo, trao truyền kiến thức lại cho thế hệ mai sau, Ba đã có đàn con
để tiếp nối dòng máu Ba, và Ba, Ba đã cảm nhận được lẽ vô thường, đã mang ân
những gì mình có..

Ba ơi ! còn 1 tuần nữa là Pháp Hội Dược Sư rồi, con nguyện cầu cho Đức Dược
Sư Lưu Ly Quang Như Lai dùng trí tuệ phương tiện vô lượng vô biên độ cho
chúng hữu tình, khiến ai nấy đều có đủ các vật dụng. Chớ không cho ai phải
chịu sự thiếu thốn

« Đông Phương Giáo Chủ
Thập Nhị nguyện Vương
Tứ cửu kim đăng diệu đàn tràng
Thất thất diễn chân thường

Đảnh lễ tán dương
Tiêu tai thọ diên trước
Nam Mô Dược Sư Hải Hội Phật Bồ Tát
Ta Bà cư thị cửu cư thành
Dự hướng không môn chuyên đại kinh
Nhị lục nguyện vương tiêu tội cầu
Tam Thiên hóa Phật giám kiên thành
Nam diêm phúc quả ư trung tú
Tây Trúc Liên Hoa thử tế hình
Giải kiết tiêu tai tăng diên thọ
Phúc cơ mạng vị bảo khương ninh »

Kính bạch Thầy, con vẫn nhớ lời Thầy dạy con : mục tiêu cao nhất của Đạo Phật là để xây dựng :

- Một đời sống kiểu mẫu Phật
- Một gia đình kiểu mẫu Tăng
- Một xã hội kiểu mẫu Nhân bản
- Một nhân loại kiểu mẫu Tịnh Độ
- Một lý tưởng tối cao Phật Đà

Con đang sống trong một xã hội nhân bản, ở đó tôn trọng mạng sống con người , con biết ơn xã hội này đã cứu mang những người con của Mẹ Việt Nam và con nguyện sống hài hòa để mong sao có được Tịnh Độ trong tự thân, trong mỗi con người mà Thầy thường giảng cho con nghe đó là « Đồng Thể Tăng Bảo »

Hôm nay nhân ngày Pháp Hội Dược Sư con hướng lòng về Quê Hương Việt Nam, hướng lòng về những đất nước còn nghèo khó bất công để cùng với chư Vị Đại Đức Tăng Ni và toàn thể Phật Tử cầu nguyện cho tất cả đều trở về Đồng Thể Tam Bảo trong tự thân con người của mình

« Cúi đầu đảnh lễ Đức Dược Sư
12 lời nguyện phát tâm từ
Trí tuệ sáng soi đời trần thế
Hào quang chiếu sáng diệt quân mê »
Nam Mô Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai

**Cúi đầu con đảnh lễ
Kính lễ**

Diệu Tâm

www.vietnamvanhien.net